HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ברוייהו בפנויה קמסהדי. לדברי שניהם עד עכשיו בחזקת פנויה היתה [קודם שנתקדשה]: **איפוך.** ברישא תני אם ניסת תלא וסיפא אם ניסת לא תלא: **דמגרשי בלנעא.** ואפילו הכי לכתחלה לא תנשא משום לזות שפתים: **ארישא.** אם משניסת באו עדים שהיתה אשת איש והיא ניסת על פי עצמה שאמרה גרושה אני: **אסיפא.** אנשביתי וטהורה אני והתירוה לינשא ואמ"כ באו עדים שנשבית: **בשבויה הקילו.** דחששא בעלמא הוא לאיכא שמא נבעלה לעובד כוכבים ונפסלה להכהונה: **דרב המנונא.** דאמר האשה שאמרה נבעלה גירשתני נאמנת הלכך הא דאמרה גרושה אני מהימנא: **ויש לי עדים.** שהיו עמי תמיד שלא נתייחדתי עם עובד כוכבים: **ואח"כ באו עדים.** שנשבית דהשתא לאו הפה שאסר הוא אפי' הכי לא תלא: **אפי' יש לה כמה בנים.** מן הכהן הזה שנשאה: **דאסיין לנהרדעא.** להפדותן: **אוקמיהו לשבויהו אבראי.** שלא יבואו לפני ב"ד ולא ידעו ב"ד שהן שבויות אלא ע"פ עצמן ויתירוה: **בגן דמוריין איגון.** בגות אדם גדול ובעל הוראה הוא שידעו לעשות כן: **ברב שמן.** כהן היה: **איטפל בקרובותיך.** שלא אחת מהן שהן קרובותיך: **והא איכא סהדי במדינת הים.** שראו שנשבו ולמעלה אתו לקמן למחר וליומא אוחרן לאחר שנשבו: **השתא מיהא לא איפנהו.** קודם נישואין ומשום דלמא אתו לא אסריגן לה השתא: **עדים בלד אסתן.** בלד לפון. [מלפון זהב יאתה (מיוד לז) מתרגם מדלאיסתנא]: **ותאסר.** בתמיה הא [לא] אתו קודם נשואין:

מתני'

מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא. ואם תאמר שנא ושנא דרישא אית לן לאוקמה בחזקת פנויה וסיפא בחזקת אשת איש ויש לומר דברישא אע"ג דאית לן לאוקמה בחזקת פנויה מ"מ תרי ותרי ספיקא דרבנן היא כדמוכח בפרק ד' אחין (יבמות דף לא. ושם) והוה לן למימר תלא מדרבנן וי"מ כיון דלא מפליג בין באו עדים עד שלא ניסת לבאו עדים משניסת ש"מ דלאו רבי מנחם בר יוסי היא אלא רבנן א"כ סיפא נמי אמאי תלא הא שמעינן להו דאמרי לא תלא:

תרוייהו בפנויה קמסהדי. לא הוה צריך להא דאפי' ליכא אלא ההוא דאמר נתקדשה לא תלא דאין דבר שבערוה פחות משנים אבל תימה אמאי לא תנשא לכתחלה דהוה לן לאוקמה אחזקה וי"ל כגון שאנו יודעים שזרק לה קדושין ומספקא לן אי קרוב לו או קרוב לה והני ב' סהדי חד אמר קרוב לו וחד אמר קרוב לה דכיון דודאי זרק לה הקדושין אית לן למימר אוקמה אחזקה להתירה לכתחילה אי נמי כגון שהיו גרות דולקות ומטות מונעות שהיה עומד לקדש כדאמר בסוף המגרש (גיטין פט.) ועד אחד אומר נתקדשה ועד אחד אומר לא נתקדשה באותה שעה: **מאן** דמתני לה **ארישא** כל שכן **אסיפא.** וא"ת מנא ליה דלמא אסיפא לא מצי קאי דאפי' באו עדים ואחר כך נשאת לא תלא ולמאי דמפרש בסמוך לא ניסת ממש אמי שפיר: **אית** ליה דרב המנונא. אע"ג [a]דרב המנונא איירי בפניו מ"מ לענין ניסת ואח"כ באו עדים מהני שלא בפניו: **לא תצא מהיתרה הראשון.** פירוש ותנשא [לכתחלה] דלא שייך לזות שפתים כלל אבל אין לפרש כי ההיא דיבמות דלא תלא מהיתרה הראשון לענין דאם נשאת לא תלא אבל לכתחלה לא תינשא כדמשמע גבי בנתיה דמר שמואל בסמוך שהתירן [b] לכתחילה:

באו עדים לא תצא. פירוש לא תלא מהיתרה הראשון: **עד האידנא מאן נטרינהו.** פי' דבכך נאסרו: **והא איכא עדים במדינת הים.** אין לפרש דלמא איכא עדים במדינת הים דאם כן תיקשי ליה נמי אמתניתין דקתני נשביתי וטהורה אני נאמנת ואמאי דלמא איכא עדים אלא הכי פירושה הא יצא קול דאיכא עדים במדינת הים שיודעים שנשבית ומיהו קשה לרשב"א דהיכי סלקא דעתיה השתא דעדים היינו עדי שבויה דא"כ מה הוה צריך למימר הא איכא עדים במדינת הים הוה ליה למימר הא איכא עדים קמן דהא איכא שבויינהו[c]: **עדי טומאה איתמר.** והא איכא עדים במדינת הים דפריך לעיל פירוש והא יצא קול דאיכא התם עדי טומאה כדפירשתי הקשה ר"ת בפרק קמא דקידושין (דף יב.) גבי ההוא גברא דקדיש בתנגא דכוחלא ויתיב רב חסדא וקא משער אי אית בה שוה פרוטה אי לא ומסיק לאו היינו דר' חנינא דאמר עדים בלד אסתן ותאסר וקאמר אגב ורבא לא סבירא להו הא דרב חסדא אם הקילו בשבויה נקל בהשתא אים והשתא למאי דמסיק דעדי טומאה איתמר מה לי עדי שבויה מה לי עדי אשת איש [d] ורש"י פירש שם אם הקילו בשבויה דאיסור לאו וקשה לרבינו תם דבשבויה נמי איכא איסור סקילה אם נשאת לכהן שישמש בנה על גבי מזבח בשבת ומיהו אית ספרים דגרסי התם אם הקילו בשבויה דמנוולה נפשה באפי שבויה כו' פירוש ולא שכיח כולי האי שנטמאה נקל בהשתא אים דשכיח דידעי אם אית בה שוה פרוטה ובלאו הך גירסא איכא למימר דלא שכיח שיהו עדי טומאה אבל עדים שידעו ששוה פרוטה שכיח [e]: שתי

מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא אמר אביי תרגמה בעד אחד [a]**עד אחד אומר נתקדשה ועד אחד אומר לא נתקדשה תרוייהו בפנויה קמסהדי והאי דקאמר נתקדשה הוה ליה חד ואין דבריו של אחד במקום שנים סיפא עד אחד אומר נתגרשה ועד אחד אומר לא נתגרשה תרוייהו באשת איש קמסהדי והאי דקאמר נתגרשה הוה ליה חד ואין דבריו של אחד במקום שנים** [b]**רב אשי אמר לעולם תרי ותרי ואיפוך** [c]**שנים אומרים ראינוה שנתקדשה ושנים אומרים לא ראינוה שנתקדשה הרי זו לא תנשא ואם נשאת תצא פשיטא** [d]**לא ראינוה אינה ראיה לא צריכא דדיירי בחצר אחד מהו דתימא אם איתא דנתקדשה קלא אית לה למילתא קא משמע לן דעבדי אינשי דמקדשי בצנעא סיפא** [e]**שנים אומרים ראינוה שנתגרשה ושנים אומרים לא ראינוה שנתגרשה הרי זו לא תנשא ואם נשאת לא תצא מאי קמ"ל אע"ג דדיירי בחצר אחד היינו הך מהו דתימא גבי קדושין הוא דעבידי אינשי דמקדשי בצנעא אבל גבי גירושין אם איתא דאיגרשא קלא אית לה למילתא קמ"ל דעבידי אינשי דמקדשי ודמגרשי בצנעא: ואם משנשאת באו עדים לא תצא כו': רבי אושעיא** [f]**מתני לה ארישא רבה בר אבין מתני לה אסיפא מאן דמתני לה ארישא כ"ש אסיפא** [g]**דבשבויה הקילו ומאן דמתני לה אסיפא** [h]**אבל ארישא לא לימא בדרב המנונא קמיפלגי דמאן דמתני לה ארישא אית ליה דרב המנונא ומאן דמתני לה אסיפא לית ליה דרב המנונא לא דכולי עלמא אית להו דרב המנונא והכא בהא קמיפלגי דמר סבר כי איתמר דרב המנונא בפניו** [i]**אבל שלא בפניו מעיזה ומר סבר שלא בפניו נמי אינה מעיזה: ואם משנשאת באו עדים וכו': אמר אבוה דשמואל לא נשאת נשאת ממש אלא** [j]**כיון שהתירוה לינשא אע"פ שלא נשאת והא לא תצא קתני לא תצא מהתירה הראשון** [k]**ת"ר אמרה** [l]**נשביתי וטהורה אני ויש לי עדים שטהורה אני אין אומרים נמתין עד שיבאו עדים אלא מתירין אותה מיד התירוה לינשא ואחר כך באו עדים ואמרו לא ידענו הרי זו לא תצא** [m]**ואם באו עדי טומאה אפי' יש לה כמה בנים תצא הני שבוייתא דאתיין לנהרדעא אותיב אבוה דשמואל נטורי בהדייהו א"ל שמואל ועד האידנא מאן נטרינהו א"ל אילו בנתך הווין מי הוית מזלזל בהו כולי האי הואי** [n]**כשגגה שיוצא מלפני השליט ואישתביין בנתיה דמר שמואל ואסקינהו לארעא דישראל אוקמן לשבויינהו מאבראי ועיילי לבי מדרשא דר' חנינא הא אמרה נשביתי וטהורה אני והא אמרה נשביתי וטהורה אני** [o]**שרינהו סוף עול אתו שבויינהו אמר רבי חנינא** [p]**בגן דמוריין איגון איגלאי מילתא דבנתיה דמר שמואל הווין אמר ליה רבי חנינא לרב שמן בר אבא פוק איטפל בקרובותיך אמר ליה לרבי חנינא והאיכא עדים במדינת הים השתא מיהת ליתנהו קמן עדים בצד** [q]**אסתן ותאסר טעמא דלא אתו עדים הא אתו עדים מיתסרא והאמר אבוה דשמואל כיון שהתירוה לינשא אף על פי שלא נשאת אמר רב אשי עדי טומאה איתמר:**

מתני'

[a]ולפי מש"כ הר"ר כתן דמיירי שנשאת לאחד מעדיה שאמרו לא ראינו שנתקדשה לק"מ ועי' לעיל (דף כ"ב ע"ב) כגון שנשאת וכו' ודו"ק.

עא א מיי' פ"ט מהל' אישות הלכה לא טוש"ע אה"ע סימן מז סעיף ג:

עב ב מיי' שם הלכה ל טוש"ע שם סעיף ח:

עג ג מיי' פי"ב מהל' גירושין הלכה ח טוש"ע שם סימן קנב סעיף ד:

עד ד מיי' שם הלכה ח טור שו"ע שם סעיף ז:

עה ה מיי' שם הלכה ד טוש"ע שם סימן יז סעיף ב:

עו ו מיי' פי"ח מהל' איסורי ביאה הלכ' כב טוש"ע שם סי' ז סעיף ו:

עז ז מיי' שם הלכה כג טור שו"ע שם סעי' ז:

עח ח ט מיי' שם טור שו"ע שם סעיף ו:

תוספות רי"ד (המשך)

ואחד אומר לא נתגרשה. והלשון מוכיח כן שאומר תרוייהו בא"א קמסהדי. דמשמע שלא הוחזקה א"א אלא על פיהם. ואע"ג דאיתי נמי אמרה א"א דייתי וגרושה אני [כ"מ] כיון שיש עדים (שהיתה) [שאומרים] שא"א היתה אינה נאמנת. ועוד שהעד מכחישה ואומר לא נתגרשה. והלכך אם נשאת תצא אבל בודאי אם נשאת תחלה על פיה כשאמרה א"א הייתי וגרושה אני ואח"כ בא העד שאוסרה שאומר לא נתגרשה לא תצא. שאין מוציאין אשה מבעלה בע"א כדרבא דאמר אין דבר שבערוה פחות מב'. וכי היכי דבגירושין לא מתוקמא אלא באשה הבאה ממדה"י שאין לה חזקה מה היא ה"נ עדות דקידושין לא מתוקם אלא בבאה ממדה"י שלא הוחזקה מה היא. והלשון מוכיח דקאמר תרוייהו בפנויה מסהדי. דמשמע שלא הוחזקה פנויה אלא על פיהן. אבל אשה העומדת לפנינו בחזקת פנויה. ובא ע"א ואמר נתקדשה בפני פ' ופ' והלכו להן למדינת הים. אע"פ שאין עד אחר שיכחישנו. אינו נאמן לאוסרה עד שיבואו שנים כדרבא דאמר אין דבר שבערוה פחות מב'. ולכתחלה לא תנשא. ר"א אמר לעולם תרי ותרי ואיפוך פי' המורה ברישא תני תצא. ובסיפא תני לא תצא. ב' אומרים ראינוה שנתקדשה וב' אומרים לא ראינוה שנתקדשה ה"ז לא תנשא. פשיטא לא ראינו אינו ראיה. ל"צ דדיירו בחצר א'. מ"ד אי איתא דקדיש עד אית ליה למילתא קמ"ל דעבידי אינשי דמקדשי בצנעא. ואי קשה טעמא דאמר' לא ראינוה שנתקדשה דלא ראינוה אינה ראיה אבל אי אמרי (בעיקר) [בבירור] דלא נתקדשה כגון דאמרו האשה או המקדש הי' עמנו במקום פ' שמעידים עדות ברורה. ה"נ דאם נשאת לא תצא [a]. ואמאי לא תצא. תרי ותרי נינהו והבא עלי' באשם תלוי קאי. ואי אמרת דר"א קסבר דאפילו בתרי ותרי איסורין שבתורה ורבא אמר אין דבר שבערוה פחות משנים. ודוקא לאיסור היה אומר אביי דע"א נאמן אבל אשה שהוחזקה בא"א אין מי שיאמר שיהא ע"א נאמן לומר נתגרשה ולהרוציאה מחזקת א"א דדוקא במת בעלך האמינו חכמים ע"א משום דמילתה דעבידי לגלויי לא משקרא והיא גופא דייקא ומנסבא. ומתוך חומר שהחמרת עליה בסופה הקלת עליה מתחלתה אבל בגירושין לא מהימן. עיין בהאשה רבה. ולא מתוקמא אלא באשה הבאה ממדה"י שלא ידענו מי היא ובאים אלה השנים ומעידים עליה כי א"א היתה אלא שא' אומר נתגרשה

תורה אור השלם

1. יֵשׁ רָעָה רָאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כִּשְׁגָגָה שֶׁיֵּצֵא מִלִּפְנֵי הַשַּׁלִּיט:

קהלת י ה

גליון הש"ס

גמ' שרינהו סוף עול אתו שבויינהו. עיין ב"מ קמט ע"א תד"ה רב מרי. שבת קנד ע"ל תד"ה ואמרי לה: **תוס'** ד"ה אית ליה. **אע"ג** דרב המנונא איירי **בפניו.** עיין יומא קנו ע"ב תד"ה באותה שעה:

מוסף רש"י

דבשבויה הקילו. לספיקא בעלמא הוא (ב"ק קיד:). **שרינהו.** ר' תינא להגאל לגהיס (רשב"ם ב"ב קלה.). **עדים בצד אסתן.** רוח לפונית ואין בלאים ומעידים. **ותיאסר.** בתמיה (קדושין יב:).

תוספות רי"ד

דתרי ותרי הן ספיקא דאורייתא וכספיקא דאורייתא לא אזלינן בתר חזקה אלא הבא עליה באשם תלוי קאי אמר (ר"פ) [אבין] תרגמה בע"א. ע"א אומר נתקדשה וע"א אומר לא נתקדשה תרוייהו בפנויה קמסהדי והאי דאמר נתקדשה הו"ל חד ואין דבריו של א' במקום ב'. ע"א אומר נתגרשה וע"א אומר לא נתגרשה תרוייהו באשת איש קמסהדי והאי דאמר נתגרשה הו"ל חד ואין דבריו של א' במקום שנים. ופי' לאו במוחזקה לפנינו שהיא א"א מיירי. דא"כ מה צורך להכחשת העד שאומר לא נתגרשה בלא הכחשתו נמי אינו נאמן ע"א בגירושין ואפי' לאביי דאמר ע"א נאמן באיסורין ואפילו באשה ה"מ לאסור כגון אשתו דינתה בע"א בפ' האומר (קדושין סו ע"ש) דאביי אמר ע"א נאמן בכל